

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. wystąpiła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej E. K. kwoty 525,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania.

Na uzasadnienie żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną umowę bankową o numerze (...) na podstawie której, Bank oddał do dyspozycji pozwanej środki pieniężne w ustalonej w umowie wysokości, natomiast pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłat. Podkreśliła, że pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, po skutecznym przez Bank wypowiedzeniu umowy. Zaznaczyła, że w dniu 21 sierpnia 2013 roku wskazany Bank zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z pozwaną. Dodała, że zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel jest uprawniony do swobodnego dysponowania przysługującą mu wierzytelnością, a czynność taka obejmuje również wszelkie związane z nią prawa, w tym, roszczenie o zapłatę zaległych odsetek. Wskazała, że wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że nabyła od pierwotnego wierzyciela określoną powyżej wierzytelność i jest uprawniona do jej dochodzenia na drodze sądowej. W wyjaśnieniu strona powodowa wskazała, że składa się na nią niespłacona przez pozwaną kwota należności głównej (kapitału) – 305,38 zł wraz z kwotą odsetek karnych (umownych) za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału, które na dzień sporządzenia pozwu wynoszą 110,41 zł. Dodała, że odsetki naliczane były według określonej w umowie stopy procentowej począwszy od dnia powstania opóźnienia w spłacie należności wynikających z umowy do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Podkreśliła jednocześnie, że odsetki naliczane były w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 § 2¹ k.c., która na dzień wniesienia pozwu wynosiła 16% w skali roku. Nadto zaznaczyła, że na podstawie art. 482 § 1 k.c. wykorzystywała przysługujące jej uprawnienie do skapitalizowania odsetek należnych do chwili wytoczenia powództwa i żądania od nich odsetek za opóźnienie. Strona powodowa oświadczyła także, że dochodzi od pozwanej zapłaty kwoty 110 zł tytułem opłat windykacyjnych naliczonych przez Bank za podjęte względem pozwanej czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie zobowiązania wynikającego z umowy, a ich wysokość została określona w tej umowie. Podniosła także, że dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 31 marca 2014 roku podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Podkreśliła przy tym, że w postępowaniu cywilnym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu stanowi dokument prywatny, wykazujący w zdecydowanym stopniu istnienie wierzytelności na rzecz zbywcy wierzytelności (Banku), dowód przejęcia wynikających z niej praw na skutek przelewu na fundusz, jak i wysokość wymagalnej wierzytelności względem danego dłużnika na dzień wystawienia wyciągu.

Na rozprawie w dniu 04 listopada 2014 roku pozwana E. K., będąc słuchana informacyjnie, nie kwestionując zasadności żądania, oświadczyła, iż zobowiązuje się zapłacić dochodzone roszczenie w ratach. Nadto powołała się na swoją sytuację materialną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2007 roku pozwana E. K. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 1345,90 zł na okres od dnia 13 września 2009 roku do dnia 15 września 2009 roku, zobowiązując się do jej spłaty wraz z odsetkami w równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, płatnych 15 dnia każdego miesiąca, w wysokości 65,84 zł, z zastrzeżeniem, że pierwsza rata będzie ratą wyrównawczą, a jej wartość nie będzie wyższa niż 67,03 zł.

Dowód:

- kserokopia umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...) – k. 24-26 akt

W dniu 21 sierpnia 2013 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła ze stroną powodową (...) z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności obejmującą m.in. wierzytelność zbywcy względem pozwanej.

Dowód:

- kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 roku - k. 16-19 akt
- załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 roku – k. 12 akt
- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 31 marca 2014 roku - k. 11 akt

W dniu 31 marca 2014 roku strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stwierdzający, iż w dniu 21 sierpnia 2013 roku fundusz nabył wymagalną wierzytelność wobec pozwanej, która na dzień wystawienia wyciągu wynosi łącznie kwotę 525,79 zł. W wyciągu tym sprecyzowano, że na wskazane zadłużenie składają się kwoty:

- 305,38 zł z tytułu kapitału,
- 110,41 zł z tytułu odsetek,
- 110 zł z tytułu kosztów.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 31 marca 2014 roku - k. 11 akt

Pismem z dnia 06 maja 2014 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 742,53 zł w terminie do dnia 19 maja 2014 roku, na którą składa się kwota kapitału w wysokości 525,79 zł, odsetki w wysokości 6,74 zł i koszty w wysokości 210 zł.

Dowód: kserokopia pisma z dnia 06 maja 2014 roku - k. 27 akt

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne i tym samym zasługuje na uwzględnienie.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje, bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze i na innych zasadach aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu, ani polepszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450).

Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że w dniu 13 września 2007 roku pozwana E. K. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K. umowę pożyczki, na mocy, której uzyskała pożyczkę w kwocie 1345,90 zł, a jej zadłużenie z tego tytułu na dzień wytoczenia powództwa wynosiło łącznie kwotę 525,79 zł {na kwotę tą składają się

kwoty: 305,38 zł (kapitał), 110,41 zł (odsetek) i 110 zł (kosztów windykacyjne)}. Bezsporne przy tym pozostaje, że na podstawie tej umowy pozwana była obowiązana uiścić odsetki umowne w wysokości nie przekraczającej wysokości odsetek maksymalnych, o których mowa w art. 359 § 2¹ k.c., które na dzień wniesienia pozwu wynosiły 16% w skali roku oraz opłaty windykacyjne naliczone przez Bank za podjęte względem pozwanej czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie zobowiązania wynikającego z umowy. Sąd ustalił również, że wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikająca z tej umowy pożyczki została przelana na stronę powodową, na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 roku. Opisane fakty wynikają, bowiem z dowodów z dokumentów w postaci odpisu umowy prostej pożyczki gotówkowej z dnia 13 września 2007 roku, umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 roku z załącznikiem, pisma strony powodowej do pozwanej z dnia 06 maja 2013 roku oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych strony powodowej będącej funduszem sekurytyzacyjnym. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wskazanych dokumentów, a zwłaszcza przedstawionego dokumentu prywatnego – wyciągu z ksiąg rachunkowych, zwłaszcza, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałaby inna kwota jej zadłużenia. Dokument ten podpisany został przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Podkreślenia także wymaga, że pozwana co do zasady nie kwestionowała istnienia swego zobowiązania, a jedynie podniosła okoliczności dotyczące jej sytuacji materialnej, uniemożliwiającej spłacenie zadłużenia w chwili obecnej.

Z tego względu w całości dochodzone roszczenie należało uznać za uzasadnione.

Strona powodowa wystąpiła dodatkowo z żądaniem zasądzenia na jej rzecz odsetek ustawowych liczonych od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 31 marca 2014 roku do dnia zapłaty. Podstawę prawną do sformułowania takiego żądania stanowią przepisy art. 481 § 1 k.c. i art. 481 § 2 k.c. Co do terminu, od którego mają być naliczane odsetki należy wskazać, że jest on zgodny z treścią art. 482 § 1 k.c., który stanowi, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, należało orzec jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. w zw. niezbędnych art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W świetle wskazanych przepisów do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: opłatę od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 180 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, co daje łącznie kwotę 5.316,32 zł.

Wedle natomiast przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W rozpoznawanej sprawie pozwana w całości przegrała proces, a tym samym należało ją w całości obciążyć wskazanymi powyżej kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o cytowane przepisy, należało orzec jak w punkcie II sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej;
3. kal. 14 dni od dnia doręczenia.

24 listopada 2014 roku